

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9855** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 21.07.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав по НАХД 7311/2018г. по описа на съда, е изменено Наказателно постановление № F363965/02.03.2018г., издадено от Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което на ИДС ЕВРОПА БВ-чуждестранно нефизическо лице, ЕИК[ЕИК] на основание чл.180в, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 50 000.00 лева /петдесет хиляди лева/ за нарушение на чл. 176в, ал.1 и ал.2, вр. чл.176в, ал.4 от ЗДДС, като е намалил размера на наложената имуществена санкция на 24 384, 02 лева и е потвърдил НП в останалата част.

ИДС ЕВРОПА БВ, чрез адв. Ц. Кеналова, обжалва решението, като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Според жалбоподателя имуществената санкция била изчислена в противоречие с чл.180в, ал.1 от ЗДДС и следвало да бъде отменена. Освен това размерът на определената санкция бил несъразмерен спрямо констатираното нарушение. Твърди се, че административно-наказващия орган не е обсъдил в мотивите си прилагане на чл.28 от ЗАНН, поради което съгл. Тълк. решение

1/2007г. на ВКС, това представлявало съществено процесуално нарушение и самостоятелно основание за отмяна на НП. Твърди се и нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, по отношение на липса на описание на конкретния вид течни горива, т.е. не били посочени обстоятелствата и детайлите, въз основа на които е издадено НП. Моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно и да се постанови друго, с което НП № 420135-F417114/19.03.2019г. да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, алтернативно –за приложение на чл.28 от ЗАНН.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - ТД на НАП С., не се явява и не изпраща процесуален представител. По делото е постъпило писмено становище от 07.12.2020г., от процесуалния си представител юрк. П., с което се изразява становище за неоснователност на жалбата, което се поддържа и в представените писмени бележки. Счита решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно. Посочва, че правилно съставът на СРС е приел, че НП следва да бъде изменено, и представя подробни съждения в подкрепа на становището си. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред двете съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от първоинстанционната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

„ИДС Европа БВ” е холандско дружество, регистрирано по ЗДДС и извършва търговия на едро с течни горива. Дружеството е представило на 28.09.2016 г. пред НАП обезпечение /банкова гаранция/ валидно до 30.09.2017 г. в размер на 78 233, 20 лева за данъчна основа на доставки на течни горива на стойност 369 000 лева. В периода 01-31.01.2017 г. дружеството извършило доставки на течни горива – газьол на обща стойност без ДДС 490 920, 12 лева. Дружеството не е представило пред НАП в 7 дневен срок преди 31.01.2017 г. ново обезпечение в размер не по-малък от 20 на сто от данъчната основа на облагаемите доставки на течни горива, с които се надхвърлял размера, за които е предоставено вече обезпечение т.е. 20 на сто от сумата над данъчната основа от 369 000 лева, за която вече било представило обезпечение, а именно за разлика в данъчната основа в размер 121 920, 12 лева. Новото обезпечение следвало да бъде в размер на 24 384, 02 лева. На 15.08.2017 г. дружеството направило с анекс допълнение към вече представеното обезпечение, като увеличило същото до 195580 лева, със срок до 30.09.2018 г. и уведомило НАП със заявление за промяна на данни във водения регистър от 21.08.2018 г.

На 26.09.2017 г. св. А. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С., офис Б., извършила проверка. Приела, че на 31.01.2017 г. размерът на данъчните основи от продажби на течни горива е надминал размера на данъчната основа, за която било представеното обезпечение с 121 000 лева. Предвид това, счела, че дружеството било

длъжно в 7 – дневен срок преди промяната от 31.01.2017 г. да представи ново обезпечение в размер на 20 % от сумата, с която се надхвърляла обезпечената сума от 369 000 лева. Приела, че обезпечението е следвало да бъде представено до 24.01.2017 г. Приела, че е налице закъснение за предоставяне на такова обезпечение, което счела за нарушение на чл. 176в, ал. 4 вр. ал. 1 и 2 ЗДДС, за което съставила срещу „ИДС Европа БВ” акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F363965/24.11.2017 г.

Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Тази фактическа обстановка съдът извел въз основа на показанията на св. А., писмените доказателства приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл. 283 НПК. Посочените доказателства съдът кредитирал изцяло, тъй като същите били непротиворечиви в своята цялост и изяснявали фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Те не се и оспорвали от страните. Съставът на СРС посочил, че събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив.

С оглед установените фактически обстоятелства съдът е формирал правен извод за спазени изисквания на чл. 34, ал. 1, както и на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, липса на други съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на НП, компетентност на наказващия орган и доказаност на нарушението. По отношение на размера на наложената имуществена санкция, първоинстанционният съд изложил подробни и обосновани мотиви, с които изменил същата. По посочените правни доводи съдът е изменил НП, в частта за размера на санкцията и потвърдил НП в останалата част.

В пределите на касационната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК и във връзка с релевираните в жалбата касационни основания съдът намира, че решението на районния съд е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма по допустима въззивна жалба.

Решението, преценено за съответствие с материалния закон, е правилно. Съображенията за това са следните:

Районният съд е спазил принципа на чл. 13 от НПК във вр. с препращането от чл. 84 от ЗАНН и чл. 193, ал. 1 от ЗДДС за разкриване на обективната истина по делото, събирайки всички относими, допустими и достоверни доказателства. От доказателствата е извел верни правни изводи за редовно проведена процедурата по издаване на НП, доказаност на нарушението и законосъобразно наложена имуществена санкция, които изводи касационната инстанция споделя. Касационните оплаквания, релевирани от жалбоподателя, са същите, които са наведени и пред първоинстанционния съд, който мотивирано и изчерпателно е обосновал защо не е уважил същите. Настоящият състав напълно споделя изводите на СРС, поради и което не счита за необходимо да ги преповтаря.

Правилни и съобразени с доказателства по делото са формираните от РС доводи за съответствие на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Подробно и в хронологическа последователност са проследени относимите за задължението по чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС, доставки. Налице са данни за това кога е надвишен размера на данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено обезпечението, както и за общия размер на завишението за процесния период на м. януари 2017 г., като изрично се сочи, че именно последният е от значение за определяне на дължимото обезпечение и на имуществената санкция по

правилото на чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС. Търговецът е имал задължение най-късно до 23.01.2017 г. да предостави ново /допълнително/ обезпечение и бездействието му става съставомерно от 24.01.2017 г. Изложеното обосновава изводи за предявено ясно обвинение с данни за всички признаци от обективната страна на релевираното деяние. Правилен е извода на съда за доказано нарушение. Показанията на свидетелите при ответника, както и данните в преписката установяват, че касаторът като данъчно задължено лице, извършващо облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 към чл. 111б, ал. 1 от ППЗДДС и вписано в публичния регистър по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС, след като е настъпила промяна на обстоятелствата, изразяваща се в надвишаване размера на данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено обезпечение по чл. 176в, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, не е предоставило ново /допълнително/ обезпечение съобразно изискванията на чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС. В резултат на горното бездействие във връзка с визираното задължение, предоставеното обезпечение не съответства на размера по чл. 176в от закона, с което дружеството е осъществило от обективна страна административното нарушение по чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС. По отношение размера на наложената имуществена санкция, в съответствие с чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС, съставът на СРС е изложил достатъчно подробни и изчерпателни мотиви, които настоящата касационна инстанция напълно споделя, поради и което не намира за необходимо да преповтаря.

На следващо място, разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в случая. Безспорно е налице неизпълнение на задължение към държавата в срок. Установено е, че задълженото лице е извършило административно нарушение, като не е спазило разпоредбата на чл. 176в, ал. 4, във връзка с ал. 1 от ЗДДС. Санкционираното лице е допълнило дължимото обезпечение със закъснение и поради тази причина не са налице смекчаващи обстоятелства, които да определят нарушението като такова с по-ниска обществена опасност. В производството по издаване на процесното НП не са допуснати нарушения на закона, водещи до отмяна на същото или до ограничаване правото на защита на задълженото лице. Актът за установяване на административно нарушение и Наказателното постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, в рамките на законоустановените давностни срокове. Това констатира и СРС в своето решение. Затова и с оглед постигане на посочените в чл. 12 от ЗАНН цели, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на ИДС ЕВРОПА БВ, ЕИК [ЕГН] и същото следва да бъде санкционирано за несвоевременно изпълнение на задължение към държавата. Неналагането на наказание в случая би довело до неравноправно третиране на този с останалите случаи, при които е извършено нарушение от същия вид, тъй като извършването на административното нарушение е безспорен факт.

По изложените съображения настоящата инстанция счита, че не са налице сочените от касатора касационни основания, поради което решението на СРС следва да се остави в сила като законосъобразно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63,

ал. 1 от ЗАНН, АССГ, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.07.2020 г. по НАХД № 7311/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав.

ОСЪЖДА ИДС ЕВРОПА БВ, ЕИК [ЕГН], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ГД на НАП/ С., съдебни разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.